



ระเบียบโรงเรียนบ้านเวียงผาง
ว่าด้วยความประพฤติ การปฏิบัติตนและการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านเวียงผาง
พุทธศักราช ๒๕๕๙

ด้วยทางโรงเรียนบ้านเวียงผาง อำเภอผาง จังหวัดเชียงใหม่ เห็นสมควรที่จะกำหนดระเบียบของโรงเรียน ว่าด้วยการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน ขึ้นเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการส่งเสริมให้นักเรียนประพฤติตนในทางที่พึงประสงค์ของโรงเรียน จึงได้กำหนดระเบียบว่าด้วยการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน ไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบโรงเรียนบ้านเวียงผางว่าด้วยความประพฤติ การปฏิบัติตนและการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนโรงเรียนบ้านเวียงผาง พุทธศักราช ๒๕๖๑”

ข้อที่ ๒ ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศใช้ เป็นต้นไป

ข้อที่ ๓ ในระเบียบนี้

- “โรงเรียน” หมายถึง โรงเรียนบ้านเวียงผาง อำเภอผาง จังหวัดเชียงใหม่
- “นักเรียน” หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนบ้านเวียงผาง
- “ครู” หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในโรงเรียนบ้านเวียงผาง
- “ผู้อำนวยการ” หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเวียงผาง
- “การพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน” หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติผิด หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน โดยใช้กิจกรรม หรือการลงโทษตามระดับความผิดที่กระทำ และการสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม
- “คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน” หมายถึง คณะกรรมการที่ประกอบด้วย ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา หัวหน้าระดับ หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทั่วไป รองผู้อำนวยการโรงเรียน
- “พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์” หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในทางที่ผิด ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน กฎกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคม
- “พฤติกรรมที่พึงประสงค์” หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกที่ควร กระทำความดีอันเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และส่วนรวม สมควรได้รับการยกย่อง เชิดชู เป็นแบบอย่างที่ดีและควรได้รับรางวัล
- “การกระทำความผิด” หมายถึง การที่นักเรียนประพฤติผิด ฝ่าฝืนระเบียบ คำสั่ง แนวปฏิบัติ ข้อบังคับของโรงเรียน หรือกฎกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘
- “ทำกิจกรรม” หมายถึง การให้นักเรียนที่กระทำความผิด ทำกิจกรรมบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่วนรวม หรือสังคม

“การลงโทษ” หมายถึง การดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดในกฎกระทรวง
ศึกษาธิการว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบของโรงเรียนจากมติ
ความเห็นชอบของเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา ว่าโดยการลงโทษนักเรียน
ซึ่งพิจารณาหมายหรือดำเนินการลงโทษโดยผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายเป็นผู้รักษาตาม
ระเบียบนี้

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยการปฏิบัติตนของนักเรียนโรงเรียนบ้านเวียงฝาง

ข้อ ๖ แนวปฏิบัติทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนบ้านเวียงฝาง

(๑) ต้องยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตย
ของไทย

(๒) ต้องเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน

(๓) ต้องปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด

(๔) ต้องรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศชื่อเสียง ของตนเองและโรงเรียน

(๕) ต้องเคารพและมีกตัญญูทวนเวทิต่อพ่อแม่ ครู ผู้พระคุณ และโรงเรียน

(๖) ต้องสามัคคีกลมเกลียว ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน

(๗) ต้องมีบุคลิกภาพสะอาด สุภาพเรียบร้อย ไม่มีรอยสัก สมกับเป็นผู้มีวัฒนธรรม

อันดีงาม

(๘) ต้องเป็นผู้อนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม และธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๙) ต้องมีความเสียสละต่อส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว

(๑๐) ต้องไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดและอบายมุขทั้งปวง

ข้อ ๗ การปฏิบัติตนของนักเรียนในการมาโรงเรียน

(๑) แต่งกายให้เรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบโรงเรียน

(๒) จัดเตรียมสมุด หนังสือ และอุปกรณ์การเรียนตามตารางเรียนประจำวัน

(๓) ทำความเคารพผู้ปกครองก่อนออกจากบ้าน

(๔) โดยสารหรือขับขี้นพาหนะด้วยความระมัดระวัง ปฏิบัติตามกฎหมายของจราจร

(๕) มาโรงเรียนก่อนเวลา ๐๗.๕๐ น.

(๖) ทำความเคารพครู ไหว้พระ และเดินเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบเมื่อมาถึงโรงเรียน

(๗) เริ่มเข้าแถวเพื่อทำกิจกรรมหน้าเสาธงเวลา ๐๗.๕๐ น.

(๘) ออกจากโรงเรียนเมื่อถึงเวลาเลิกเรียนเท่านั้น

ข้อ ๘ การปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในห้องเรียน

(๑) ต้องเข้าเรียนตรงต่อเวลา

(๒) ต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เคารพเชื่อฟังคำสั่งครูผู้สอน

(๓) รักษาภิรียมารยาท ระเบียบวินัย ให้เรียบร้อย

(๔) ดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยของห้องเรียนและวัสดุครุภัณฑ์อยู่เสมอ

- (๕) การเข้าและออกห้องเรียนต้องขออนุญาตและทำความเคารพครูผู้สอนก่อน
- (๖) ไม่นำอาหาร เครื่องดื่มใด ๆ เข้ามารับประทานในห้องเรียน
- (๗) ไม่ทำความสกปรก หรือเคลื่อนย้ายครุภัณฑ์ในห้องเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต
- (๘) ไม่วิ่งเล่น ส่งเสียงดัง รบกวนครูผู้สอนทั้งในและนอกเวลาเรียน
- (๙) ฟัง คิด และซักถามครูผู้สอนเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ แล้วจดบันทึกไว้เสมอ
- (๑๐) เมื่อเปลี่ยนห้องหรือสถานที่เรียนต้องเดินแถวเป็นระเบียบไม่ส่งเสียงดัง

ข้อ ๙ สิ่งที่นักเรียนต้องไม่นำเข้ามาในโรงเรียน

- (๑) อาวุธ สิ่งเทียมอาวุธ วัตถุระเบิด วัตถุอันตรายอื่นๆ
- (๒) สื่อลามกอนาจาร
- (๓) สิ่งเสพติดให้โทษ
- (๔) อุปกรณ์เกี่ยวกับการพนันทุกประเภท
- (๕) อุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาเท่านั้น
- (๖) เครื่องเล่นเพื่อการบันเทิงต่าง ๆ ยกเว้นสิ่งที่โรงเรียนส่งเสริม
- (๗) สิ่งของฟุ่มเฟือย เครื่องประดับ ของมีค่า ซึ่งไม่มีความจำเป็นต่อการเรียน
- (๘) อุปกรณ์ สิ่งพิมพ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการจำหน่ายสินค้า
- (๙) บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ผู้ปกครอง หรือคนในครอบครัว
- (๑๐) สัตว์เลี้ยง
- (๑๑) สิ่งที่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง ระเบียบ ประกาศ แนวปฏิบัติใด ๆ ของราชการ

ข้อ ๑๐ การแสดงความเคารพ

ก. ในห้องเรียน

- (๑) ครูเข้าสอน หรือเลิกการสอน ให้หัวหน้าห้องบอกทำความเคารพ
- (๒) เมื่อมีผู้มาเยี่ยมเยียน หรือมาให้ความรู้ ให้ครูผู้สอนแนะนำให้นักเรียนรู้จัก ให้หัวหน้าห้องบอกทำความเคารพเช่นเดียวกับการเคารพครู

ข. นอกห้องเรียน

- (๑) แสดงความเคารพครูและผู้อาวุโส ด้วยการหยุดเดิน ยืนตรง ทำความเคารพด้วยการไหว้ หรือโค้งคำนับ พร้อมกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ” “สวัสดีค่ะ”
- (๒) กรณีนักเรียนไม่สามารถยกมือไหว้ได้ เนื่องจากถือสัมภาระสิ่งของอยู่ให้นักเรียนหยุด ยืนตรง พร้อมกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ” “สวัสดีค่ะ”
- (๓) การเดินผ่านครูหรือผู้อาวุโสกว่า นักเรียนต้องขออนุญาตและน้อมตัวลงเล็กน้อย เมื่อเดินผ่านไป

ข้อ ๑๑ การปฏิบัติตนต่อเพื่อนนักเรียน

- (๑) มีความรักสามัคคี กลมเกลียวกัน
- (๒) ช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อนนักเรียนในทางที่ถูกที่ควร
- (๓) ยกย่อง ให้เกียรติแก่เพื่อนนักเรียนด้วยกัน
- (๔) พุดและแสดงกิริยามารยาทสุภาพ ต่อนักเรียนทุกคน
- (๕) เคารพนักเรียนรุ่นพี่ หรืออาวุโสกว่า
- (๖) ไม่ชักชวน ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ไม่เหมาะสม
- (๗) เคารพและปฏิบัติตามมติ แนวปฏิบัติของสภานักเรียน

ข้อ ๑๒ การปฏิบัติตนในการสอบ

- (๑) แต่งกายให้เรียบร้อยตามระเบียบโรงเรียน
- (๒) ดูตารางสอบล่วงหน้าและเตรียมอุปกรณ์การทำข้อสอบให้พร้อมเสมอ
- (๓) ไปถึงสถานที่สอบล่วงหน้าเวลาพอสมควร
- (๔) ไม่เข้าห้องสอบก่อนได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมห้องสอบ
- (๕) ไม่นำเอกสาร อุปกรณ์ใด ๆ ที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้าในห้องสอบ
- (๖) นั่งประจำที่นั่งสอบตามที่กำหนด
- (๗) กรอกข้อมูลประจำตัวผู้สอบ วิชาที่สอบ วันเวลาสอบ ให้ครบถ้วน
- (๘) ปฏิบัติตามคำชี้แจงในการสอบอย่างเคร่งครัด
- (๙) ไม่ทุจริต คัดลอก หรือให้ผู้อื่นคัดลอกคำตอบ โดยเด็ดขาด
- (๑๐) ปฏิบัติตนสุภาพ ไม่พูดคุยกับผู้อื่นในขณะที่สอบ โดยไม่ได้รับอนุญาต
- (๑๑) ไม่ออกห้องสอบก่อนเวลาที่กำหนด
- (๑๒) เมื่อส่งข้อสอบและออกจากห้องสอบแล้วไม่ส่งเสียงหรือทำกิริยารบกวนผู้อื่น

ข้อ ๑๓ การร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน

ในการจัดการศึกษาของทางโรงเรียนนั้น จำเป็นต้องจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ ดังนั้นเมื่อโรงเรียนกำหนดหรือแจ้งให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างตั้งใจ ตามวัน และสถานที่ที่จัดกิจกรรมนั้นอย่างเคร่งครัด ยกเว้นมีเหตุจำเป็น ให้นำผู้ปกครองมาขออนุญาตก่อนเสมอ

ข้อ ๑๔ การร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียน

นักเรียนมีความประสงค์จะไปร่วมกิจกรรมอื่น ๆ กับหน่วยงาน องค์กร ชุมชน ภายนอก ในเวลาเรียนซึ่งไม่ใช่กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น หรือเป็นกิจกรรมที่ขัดต่อระเบียบของโรงเรียน นักเรียนต้องแจ้งให้ผู้ที่จะนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรมขออนุญาตมายังโรงเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือมีผู้ปกครองมาอนุญาตกับทางโรงเรียน เมื่อได้รับอนุญาตจึงสามารถไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้

ข้อ ๑๕ การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน

เมื่อนักเรียนมีความจำเป็นต้องออกนอกบริเวณโรงเรียนในเวลาเรียน ให้นักเรียนถือปฏิบัติตามระเบียบ และขั้นตอนวิธี โรงเรียนกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด และต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) มีผู้ปกครองมาเป็นผู้ขอรับออกจากบริเวณโรงเรียนโดยมีเหตุผลความจำเป็น
- (๒) มีครูเป็นผู้รับรองว่ามีเหตุผลความจำเป็นต้องออกนอกบริเวณโรงเรียน
- (๓) เป็นนักเรียนที่เข้ามาเรียนในวันที่อนุญาต
- (๔) แต่งกายด้วยชุดนักเรียนโรงเรียนบ้านเวียงผาง

การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

(๑) ผู้ปกครองหรือครู นำนักเรียนมาแจ้งเหตุผลความจำเป็นและช่วงเวลาที่ต้องขออนุญาตนำนักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียน โดยให้บันทึกขออนุญาตตามแบบที่คณะกรรมการฝ่ายบริหารทั่วไปกำหนด

(๒) นักเรียนนำแบบบันทึกไปแจ้งครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษา และครูเวรประจำวันที่ขออนุญาตลงนามรับทราบการขออนุญาต

(๓) ให้หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียนเป็นผู้ลงนามอนุญาตในแบบบันทึกแล้วบันทึกข้อมูลการขออนุญาตของนักเรียนที่ขออนุญาต

ข้อ ๑๖ การใช้พาหนะในโรงเรียน

(๑) ห้ามนักเรียนนำรถยนต์มาโรงเรียน และขับซิ่งรถจักรยานยนต์ จักรยานหรือยานพาหนะใด ๆ บริเวณโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต ในวันและเวลาราชการ

(๒) ให้สวมหมวกนิรภัยทุกครั้งที่มีการขับซิ่งรถจักรยานยนต์

(๓) ห้ามนำรถจักรยานยนต์ที่ดัดแปลงสภาพ ซึ่งส่งผลต่อความปลอดภัยในการขับขี่ ผิดต่อกฎหมาย หรือสร้างความเดือดร้อน รำคาญแต่ผู้อื่นเข้ามาในโรงเรียน

(๔) นักเรียนหยุดรถ ดับเครื่องยนต์ แล้วจูงจักรยานยนต์ จักรยาน เมื่อมาถึงหน้าประตูโรงเรียน เพื่อทำความเคารพครู นำรถไปจอดไว้ในโรงจอดรถหรือสถานที่ ที่โรงเรียนจัดให้จอดพร้อมล็อคหรือใส่กุญแจเพื่อความปลอดภัยทุกครั้ง

(๕) นักเรียนที่โดยสารมากับรถยนต์รับส่งนักเรียน หรือรถประจำทางให้ลงที่หน้าโรงเรียนแล้วเดินเป็นแถวเข้าโรงเรียน ทำความเคารพครูอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย สำหรับการขึ้นรถกลับบ้านหลังเลิกเรียน ให้นักเรียนขึ้นรถตามจุดที่โรงเรียนกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๑๗ การใช้อาคารเรียน สถานที่ ห้องปฏิบัติการ และห้องพิเศษ

(๑) ห้ามเข้าห้องโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูประจำห้องนั้น ๆ

(๒) ปฏิบัติตามระเบียบการใช้อาคาร ห้องปฏิบัติการ ห้องพิเศษต่างๆ ตามระเบียบการใช้ห้อง และควรมีครูเป็นผู้ดูแลอย่างเคร่งครัด

(๓) ไม่เคลื่อนย้าย หรือเปลี่ยนแปลงวัสดุ อุปกรณ์ใด ๆ ในห้องโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๘ ประกาศนี้ ถือเป็นแนวปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนได้อยู่ร่วมกันในโรงเรียนอย่างมีความสุข ได้รับความสะดวกและปลอดภัย หากนักเรียนคนใดฝ่าฝืนหรือจงใจไม่ปฏิบัติตาม ถือว่ากระทำผิดระเบียบ จะถูกลงโทษตามระเบียบของโรงเรียน

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยเครื่องแบบและการแต่งกายของนักเรียน

ข้อ ๑๙ เครื่องแบบและการแต่งกายของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

๑. นักเรียนชายชั้นประถม

๑.๑ เสื้อ แบบคอเชิ้ต ผ้าหน้าติดกระดุม ผ้าขาวเกลี้ยง ไม่มีลวดเกลี้ยงไม่มีลวดลาย ไม่บางเกินไป แขนยาว เพียงคอศอก ปลายแขนตรง ขนาดตัวเสื้อพอเหมาะกับตัว ไม่รัดเอว ด้านบนชายติดชายกระเป๋ายาว ๗-๑๐ เซนติเมตร ชายเสื้อเก็บเข้าในกางเกง

๑.๒ เครื่องหมายโรงเรียน ปักที่อกด้านขวา ปักอักษร ว.พ. ด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงินเข็มความสูง ๑.๕ เซนติเมตร และปักเลขประจำตัวเป็นเลขไทย ความสูง ๑ เซนติเมตร ต่ำลงมาจากอักษรย่อ ว.พ. ๑ เซนติเมตร หน้าอกด้านซ้ายปักชื่อ-นามสกุล ภาษาไทย ด้วยอักษรขนาดความสูง ๑ เซนติเมตร ปักชื่อ-นามสกุล เป็นภาษาอังกฤษ ต่ำลงมาจากชื่อ-นามสกุลภาษาไทย ๑ เซนติเมตร ขนาดตัวอักษร ๑ เซนติเมตร

๑.๓ กางเกง กางเกงขาสั้น สีที่ใช้เป็นสีกากีเท่านั้น ยาวกว่าเข่าเล็กน้อย

๑.๔ ถุงเท้า ถุงเท้าแบบธรรมดาสีขาวพับปลาย ไม่มีสีอื่นปะปน ไม่มีลวดลาย ไม่รัดหรือมีมันกลม

๑.๕ รองเท้า ถ้าแต่ชุดนักเรียนต้องสวมรองเท้าหนัง หรือผ้าใบ สีน้ำตาล แบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า แบบมีสายรัดหลังเท้าเท่านั้น ถ้าแต่งชุดพละ ให้สวมรองเท้าผ้าใบสีดำ ตามระเบียบของโรงเรียน

๑.๖ ผม ไว้ผมสั้นเหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน ให้ตัดสั้นทั้งและด้านข้างด้านหลังเกรียนทั้ง ๓ ด้าน ด้านบนยาวไม่เกิน ๑ เซนติเมตร ด้านข้างเกรียนให้เห็นตีนผม ปลายผมด้านหน้ายาวไม่เกิน ๒ เซนติเมตร ห้ามตัดทรงทรง ห้ามไว้จอน ห้ามกันผม ห้ามไว้หนวดเครา ห้ามแต่งผมด้วยเจล มูส โฟมหรือสเปรย์ น้ำมันใส่ผม ห้ามเปลี่ยนสีผม

๑.๗ เครื่องประดับของมีค่า ห้ามสวมสร้อยคอทองคำ สร้อยคอนาค ตุ้มหู สร้อยข้อมือ กำไล แหวน ฯลฯ ยกเว้นสร้อยเงินชนิดยาว สร้อยผ้าร่มสำหรับห้อยพระ

๑.๘ การแต่งกายชุดกิจกรรมลูกเสือ นักเรียนแต่งกายด้วยเครื่องแบบลูกเสือให้ถูกต้องตามระเบียบคณะลูกเสือแห่งชาติ

๑.๙ การแต่งกายชุดพื้นเมือง นักเรียนต้องแต่งกายชุดพื้นเมือง หรือชุดประจำเผ่าชาติพันธุ์ของตนเองทุกวันศุกร์ที่มีการเรียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ประเพณี

๑.๑๐ การแต่งกายชุดพลศึกษา นักเรียนต้องใช้เสื้อพลศึกษาแบบของโรงเรียน และกางเกงให้ใส่กางเกงวอร์มชายยาว ผ้าสีดำ สีกรมท่า ไม่มีลวดลาย

๒. นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษา

๒.๑ เสื้อ แบบคอบัว ผ้าหน้าลับครึ่ง ผ้าขาวลายเกลี้ยงไม่มีลวดลาย ไม่บางเกินไป แขนยาวเพียงคอศอก ปลายแขนตรง ขนาดตัวเสื้อพอเหมาะกับตัว ไม่รัดเอว ริมขอบล่างขาติดกระเป๋ายาว ๗-๑๐ เซนติเมตร ชายเสื้อปล่อยไว้นอกกระโปรง

๒.๒ เครื่องหมายโรงเรียน ปักที่อกด้านขวา ปักอักษร ว.พ. ด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงินเข็มความสูง ๑.๕ เซนติเมตร และปักเลขประจำตัวเป็นเลขไทย ความสูง ๑ เซนติเมตร ต่ำลงมา

จากอักษรย่อ ว.ฝ. ๑ เซนติเมตร หน้าอกด้านซ้ายปักชื่อ-นามสกุล ภาษาไทย ด้วยอักษรขนาดความสูง ๑ เซนติเมตร ปักชื่อ-นามสกุล เป็นภาษาอังกฤษ ต่ำลงมาจากชื่อ-นามสกุลภาษาไทย ๑ เซนติเมตร ขนาดตัวอักษร ๑ เซนติเมตร

๒.๓ โบว์ นักเรียนต้องผูกโบว์สีกรมท่า โดยไม่รัดหรือหลวมจนเกินไป

๒.๔ กระโปรง สีที่ใช้ให้ใช้สีกรมท่าหรือสีน้ำเงินเท่านั้น ด้านหน้าและด้านหลังพับเป็นกลีบข้างละ ๓ กลีบ หันกลีบออกด้านนอก เย็บตะเข็บทับกลีบของช่องล่างลงมา ๑๒ เซนติเมตร ความยาวของกระโปรงจากใต้เข่าลงไปไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร

๒.๕ ถุงเท้า ถุงเท้าธรรมดาสีขาว พับปลายไม่มีสีอื่นปะปน ไม่มีลวดลาย ไม่รุทหรือม้วนกลม

๒.๖ รองเท้า รองเท้า ถ้าแต่ชุดนักเรียนต้องสวมรองเท้าหนัง หรือผ้าใบ สีดำ แบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า แบบมีสายรัดหลังเท้าเท่านั้น ถ้าแต่งชุดพละ ให้สวมรองเท้าผ้าใบสีดำ ตามระเบียบของโรงเรียน

๒.๗ ผม ไว้ผมยาวถักเปีย ๒ หาง เริ่มจากบนหูเหลือปลาย ๑ นิ้วครึ่ง - ๒ นิ้ว ผู้ริบบิ้นสีน้ำเงินขนาดกว้าง ๑ เซนติเมตรเท่านั้น และติดกับสีดำ ในกรณีไว้ทุกข์ เมื่อญาติเสียชีวิตหรือทางโรงเรียนประกาศให้ไว้ทุกข์ อนุญาตให้ผูกโบว์สีดำ ขนาดกว้าง ๑ เซนติเมตร เท่านั้น และติดกับสีดำ ห้ามซอย ดัด สไลด์ เปลี่ยนสีผม ห้ามแต่งผมด้วย เจล มูส โฟม หรือสเปรย์ น้ำมันใส่ผม เป็นต้น

๒.๘ เครื่องประดับของมีค่า ห้ามสวมสร้อยคอทองคำ สร้อยคอนาค ตุ้มหู สร้อยข้อมือ กำไล แหวน ฯลฯ ยกเว้นสร้อยเงินชนิดยาว สร้อยผ้าสำหรับห้อยพระ

๒.๙ เครื่องแบบยูวกาชาต นักเรียนต้องแต่งชุดกาชาตให้ถูกต้องตามระเบียบของยูวกาชาต

๒.๑๐ การแต่งกายชุดพละศึกษา นักเรียนต้องใช้เสื้อพละศึกษาแบบของโรงเรียน และกางเกงให้ใส่กางเกงวอร์มขายาวผ้า สีดำ สีกรมท่า ไม่มีลวดลาย

๒.๑๑ การตกแต่งใบหน้า ห้ามใช้เครื่องสำอางใด ๆ ตกแต่งบริเวณใบหน้า หรือส่วนใดของร่างกายที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ให้ใช้สบู่ แป้งฝุ่นทำความสะอาดส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ในบางกรณี เช่น หลังจากเรียนพลศึกษาหรือทำกิจกรรมของโรงเรียน และห้ามตกแต่งใบหน้าโดยวิธีการต่าง ๆ ที่ผิดธรรมชาติ ยกเว้นเมื่อได้รับอนุญาตในกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียน เช่น การแสดง การรำ เป็นต้น

๓. นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษา

๓.๑ เสื้อ แบบคอเชิ้ต ผ้าหน้าติดกระดุม ผ้าวาวเกลี้ยง ไม่มีลวดเกลี้ยงไม่มีลวดลาย ไม่บางเกินไป แขนยาว เพียงคอศอก ปลายแขนตรง ขนาดตัวเสื้อพอเหมาะกับตัว ไม่รัดเอว ด้านบนซ้ายติดซ้ายกระเป๋าค้นขนาด ๗-๑๐ เซนติเมตร ชายเสื้อเก็บเข้าในกางเกง

๓.๒ เครื่องหมายโรงเรียน ปักที่อกด้านขวา ปักอักษร ว.ฝ. ด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงินเข็มความสูง ๑.๕ เซนติเมตร และปักเลขประจำตัวเป็นเลขไทย ความสูง ๑ เซนติเมตร ต่ำลงมาจากอักษรย่อ ว.ฝ. ๑ เซนติเมตร หน้าอกด้านซ้ายปักชื่อ-นามสกุล ภาษาไทย ด้วยอักษรขนาดความสูง ๑ เซนติเมตร ปักชื่อ-นามสกุล เป็นภาษาอังกฤษ ต่ำลงมาจากชื่อ-นามสกุลภาษาไทย ๑ เซนติเมตร ขนาดตัวอักษร ๑ เซนติเมตร

๓.๓ กางเกง กางเกงขาสั้น สีที่ใช้เป็นสีดำเท่านั้น ยาวกว่าเข่าเล็กน้อย

๓.๔ ถุงเท้า ถุงเท้าแบบธรรมดาสีขาวพับปลาย ไม่มีสีอื่นปะปน ไม่มีลวดลาย ไม่รัดหรือม้วนกลม

๓.๕ รองเท้า ถ้าแต่ชุดนักเรียนต้องสวมรองเท้าหนัง หรือผ้าใบ สีดำ แบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า แบบมีสายรัดหลังเท้าเท่านั้น ถ้าแต่งชุดพลະ ให้สวมรองเท้าผ้าใบสีดำ ตามระเบียบของโรงเรียน

๓.๖ ผม ไว้ผมสั้นเหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน ให้ตัดสั้นทั้งและด้านข้างด้านหลังเกรียนทั้ง ๓ ด้าน ด้านบนยาวไม่เกิน ๒ เซนติเมตร ด้านข้างเกรียนให้เห็นตีนผม ปลายผมด้านหน้ายาวไม่เกิน ๓ เซนติเมตร ห้ามตัดทรงหวง ห้ามไว้จอน ห้ามกันผม ห้ามไว้หนวดเครา ห้ามแต่งผมด้วยเจล มูส โฟมหรือสเปรย์ น้ำมันใส่ผม ห้ามเปลี่ยนสีผม

๓.๗ เครื่องประดับของมีค่า ห้ามสวมสร้อยคอทองคำ สร้อยคอนาค ตุ้มหู สร้อยข้อมือ กำไล แหวน ฯลฯ ยกเว้นสร้อยเงินชนิดยาว สร้อยผ้าสำหรับห้อยพระ

๓.๘ การแต่งกายชุดกิจกรรมลูกเสือ นักเรียนแต่งกายด้วยเครื่องแบบลูกเสือให้ถูกต้องตามระเบียบคณะลูกเสือแห่งชาติ

๓.๙ การแต่งกายชุดพื้นเมือง นักเรียนต้องแต่งกายชุดพื้นเมือง หรือชุดประจำเผ่าชาติพันธุ์ของตนเองทุกวันศุกร์ที่มีการเรียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์ประเพณี

๓.๑๐ การแต่งกายชุดพลະศึกษา นักเรียนต้องใช้เสื้อพลະศึกษาแบบของโรงเรียน และกางเกงให้ใส่กางเกงวอร์มชายยาวผ้า สีดำ สีกรมท่า ไม่มีลวดลาย

๔. นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา

๔.๑ เสื้อ แบบกะลาสีเรือ ผ้าขาวลายเกลี้ยงไม่มีลวดลาย ไม่บางเกินไป แขนยาวเพียงคอศอก ปลายแขนจีบเล็กน้อย ขนาดตัวเสื้อพอเหมาะกับตัว ไม่รัดเอว ริมขอบล่างขาติดกระเป๋ายาว ๗-๑๐ เซนติเมตร ชายเสื้อปล่อยไว้นอกกระโปรง

๔.๒ เครื่องหมายโรงเรียน ปักที่อกด้านขวา ปักอักษร ว.พ. ด้วยด้ายหรือไหมสีน้ำเงินเข็มความสูง ๑.๕ เซนติเมตร และปักเลขประจำตัวเป็นเลขไทย ความสูง ๑ เซนติเมตร ต่ำลงมาจากอักษรย่อ ว.พ. ๑ เซนติเมตร หน้าอกด้านซ้ายปักชื่อ-นามสกุล ภาษาไทย ด้วยอักษรขนาดความสูง ๑ เซนติเมตร ปักชื่อ-นามสกุล เป็นภาษาอังกฤษ ต่ำลงมาจากชื่อ-นามสกุลภาษาไทย ๑ เซนติเมตร ขนาดตัวอักษร ๑ เซนติเมตร

๔.๓ โบว์ นักเรียนต้องผูกโบว์หูกระต่ายสีกรมท่า โดยไม่รัดหรือหลวมจนเกินไป

๔.๔ กระโปรง สีที่ใช้ให้ใช้สีกรมท่าหรือสีน้ำเงินเท่านั้น ด้านหน้าและด้านหลังพับเป็นกลีบข้างละ ๓ กลีบ หันกลีบออกด้านหน้า เย็บตะเข็บทับกลีบของของล่างกระโปรงลงมา ๖-๑๒ เซนติเมตร ความยาวของกระโปรงจากใต้เข่าลงไปไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร

๔.๕ ถุงเท้า ถุงเท้าธรรมดาสีขาว พับปลายไม่มีสีอื่นปะปน ไม่มีลวดลาย ไม่รัดหรือม้วนกลม

๔.๖ รองเท้า รองเท้า ถ้าแต่ชุดนักเรียนต้องสวมรองเท้าหนัง หรือผ้าใบ สีดำ แบบหุ้มส้น หุ้มปลายเท้า แบบมีสายรัดหลังเท้าเท่านั้น ถ้าแต่งชุดพลະ ให้สวมรองเท้าผ้าใบสีดำ ตามระเบียบของโรงเรียน

๔.๗ ผม ไว้ผมยาวถักเปีย ๒ หาง เริ่มจากบนหูเหลือปลาย ๑ นิ้วครึ่ง - ๒ นิ้ว ผูกริบบิ้นสีน้ำเงินขนาดกว้าง ๑ เซนติเมตรเท่านั้น และติดกิ๊บสีดำ ในกรณีไว้ทุกข์ เมื่อญาติเสียชีวิตหรือทางโรงเรียนประกาศให้ไว้ทุกข์ อนุญาตให้ผูกโบว์สีดำ ขนาดกว้าง ๑ เซนติเมตร เท่านั้น และติดกิ๊บสีดำ ห้ามซอย ตัด สไลด์ เปลี่ยนสีผม ห้ามแต่งผมด้วย เจล มูส โฟม หรือสเปรย์ น้ำมันใส่ผม เป็นต้น

๔.๘ เครื่องประดับของมีค่า ห้ามสวมสร้อยคอทองคำ สร้อยคอนาค ตุ่มหู สร้อยข้อมือ กำไล แหวน ฯลฯ ยกเว้นสร้อยเงินชนิดยาว สร้อยผ้าร่มสำหรับห้อยพระ

๔.๙ เครื่องแบบยุวกาชาด นักเรียนต้องแต่งชุดกาชาดให้ถูกต้องตามระเบียบของยุวกาชาด

๔.๑๐ การแต่งกายชุดพลศึกษา นักเรียนต้องใช้เสื้อพลศึกษาแบบของโรงเรียน และกางเกงให้ใส่กางเกงวอร์มขายาวผ้า สีดำ สีกรมท่า ไม่มีลวดลาย

๔.๑๑ การตกแต่งใบหน้า ห้ามใช้เครื่องสำอางใด ๆ ตกแต่งบริเวณใบหน้า หรือส่วนใดของร่างกายที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน ให้ใช้สบู่ แป้งฝุ่นทำความสะอาดส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ในบางกรณี เช่น หลังจากเรียนพลศึกษาหรือทำกิจกรรมของโรงเรียน และห้ามตกแต่งใบหน้าโดยวิธีการต่าง ๆ ที่ผิดธรรมชาติ ยกเว้นเมื่อได้รับอนุญาตในกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียน เช่น การแสดง การรำ เป็นต้น

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนบ้านเวียงฝาง

นักเรียนที่กระทำความผิด ทางโรงเรียนบ้านเวียงฝางจะพิจารณาลงโทษตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบของโรงเรียนจากมติความเห็นชอบของเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนดังมีรายละเอียดดังนี้



ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา” หมายความว่า ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ อธิการบดี หรือหัวหน้าของโรงเรียนหรือสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น

“กระทำความผิด” หมายความว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาประพฤติฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

“การลงโทษ” หมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน

ข้อ ๕ โทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด มี ๔ สถาน ดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ทำทัณฑ์บน
- (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๖ ห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติการณ์ประกอบการลงโทษด้วย

การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก่นิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา

ข้อ ๗ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ การทำทัณฑ์บนใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่ซื่อสัตย์

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ ๙ การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษาก่อทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

อดิศักดิ์ โปธารามิก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมวดที่ ๕

ประเภทของการกระทำความผิด การตัดคะแนนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และการลงโทษหรือปรับ
พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ข้อ ๒๐ นักเรียนที่กระทำความผิดโดยมีพฤติกรรมที่ถูกกำหนดในกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ถือเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โดยให้ยึดถือพฤติกรรมนี้เป็นการกระทำความผิดนักเรียน และระเบียบของโรงเรียนจากมติความเห็นชอบของเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา ว่าโดยการลงโทษนักเรียน



กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตน ดังต่อไปนี้

(๑) หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน

(๒) เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น

(๓) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด

(๔) ซ้ำ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีเมา บุหรี่ หรือยา

เสพติด

(๕) ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น

(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๗) แสดงพฤติกรรมทางซู้สาวซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ

(๘) เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

(๙) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๒ ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

จาตุรนต์ ฉายแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒๑ การกระทำความผิดถูกกำหนดระดับความผิดไว้ ๔ ระดับ คือ

- (๑) ความผิดระดับสถานเบา
- (๒) ความผิดสถานกลาง
- (๓) ความผิดสถานหนัก
- (๔) ความผิดสถานร้ายแรง

ข้อ ๒๒ นักเรียนทุกคนมีคะแนนพฤติกรรม ๑๐๐ คะแนน เมื่อเริ่มเข้าศึกษาในโรงเรียน บ้านเวียงฝาง ยกเว้นนักเรียนที่ถูกทำทัณฑ์บนในปีการศึกษาที่ผ่านมาให้มีคะแนนสะสมเท่าที่มี ระเบียบนี้ นักเรียนจะถูกตัดคะแนนเมื่อมีความประพฤติที่ไม่พึงประสงค์ โดยให้แบ่งระดับความผิด ลักษณะการกระทำผิด เกณฑ์การตัดคะแนนพฤติกรรม ตามระเบียบของโรงเรียนจากมติความเห็นชอบของเครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา ว่าด้วยการลงโทษนักเรียน ดังนี้

ระดับความผิด	ลักษณะการกระทำผิด	ตัดคะแนนพฤติกรรม
สถานเบา	- ทิ้งขยะไม่ถูกที่หรือก่อความสกปรกในโรงเรียน	- ๓
	- เข้าห้องเรียนช้า	- ๓
	- ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น	- ๓
	- มาโรงเรียนสาย	- ๕
	- รับประทานอาหารเครื่องดื่มในเวลาเรียน	- ๕
	- ไม่ทำเวรหรือทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	- ๕
	- ขับขี่ยานพาหนะในโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต	- ๕
	- แต่งกายหรือไว้ทรงผมผิดระเบียบ	- ๕
	- ไม่นำข่าวสารหรือจดหมายไปแจ้งผู้ปกครอง	- ๕
- ไม่สวมหมวกนิรภัย	- ๕	
สถานกลาง	- ขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผลจำเป็น	- ๑๐
	- ไม่ร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน	- ๑๐
	- กริยา วาจาไม่สุภาพ พุดเท็จ ให้การเท็จ	- ๑๐
	- กลั่นแกล้ง รังแกผู้อื่น	- ๑๐
	- นำสิ่งของต้องห้าม ไม่เหมาะสมมาโดยไม่ได้รับอนุญาต	- ๑๐
	- ยุยง ส่งเสริมให้ผู้อื่นกระทำความผิด	- ๑๐
- โปสเตอร์ภาพ หรือข้อความไม่เหมาะสมบนสื่อสังคมออนไลน์	- ๑๐	

	- พกพาอาวุธ หรือวัตถุระเบิด	- ๕๐
	- เข้าประกวดนางงาม นางแบบ นายแบบ หรือถ่ายภาพเผยแพร่ โฆษณาต่อสาธารณชนไม่ได้รับอนุญาตจากทางโรงเรียน	- ๕๐
	- ชักชวนหรือกระทำการใดๆอย่างหนึ่ง จนเป็นเหตุให้ตนเองและผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน	-๕๐
สถานร้ายแรง	- ลักขโมยสิ่งของ ทรัพย์สินของผู้อื่น	-๕๐
	- ช่มชู้ กรรโชก ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน	- ๕๐
	- ชื้อ จำหน่าย จ่ายแจก ยาเสพติดหรือสิ่งมีนเมา	- ๕๐
	- ล้วงละเมิดทางเพศทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย	- ๕๐
	- กระทำตนเสื่อมเสียด้านชู้สาวหรือทางเพศชัดแจ้ง	- ๕๐
	- ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เทียวเตร่ หรือรวมกลุ่มสร้างความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น	-๕๐
	- ขาดเรียนไม่แจ้งเหตุผลต่อเนื่องนาน ๑๐ วันขึ้นไป	- ๕๐
	- กระทำความผิดคดีอาญา	- ๕๐
	- กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อการบริหารโรงเรียน	- ๕๐
	- เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี	- ๕๐
	- กระทำการอันเป็นบ่อนทำลายความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	- ๕๐
- กระทำการให้เป็นการสร้างความเสื่อมเสียต่อเกียรติยศชื่อเสียง ของโรงเรียนอย่างร้ายแรง	- ๕๐	

ข้อ ๒๓ นักเรียนที่กระทำความผิดระเบียบของโรงเรียน หรือการกระทำที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงของโรงเรียน สังคม หมู่คณะ หรือประเพณีฝ่าฝืนตามกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนบ้านเวียงฝางจะพิจารณาลงโทษตามระเบียบศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ และระเบียบนี้ ซึ่งโทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนที่กระทำความผิดมี ๔ สถาน ดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ตัดคะแนนพฤติกรรม
- (๓) ทำทัณฑ์บน
- (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การลงโทษนักเรียนโรงเรียนบ้านเวียงฝาง ให้เป็นไปเพื่อว่ากล่าวสั่งสอน โดยเจตนาที่จะแก้ไขความประพฤติที่ไม่ดีของนักเรียนให้รู้สำนึกในความผิดที่กระทำ ละเว้นการประพฤติชั่ว และปรับปรุงพฤติกรรมของตนในทางที่ดีต่อไป โดยผู้ที่ลงโทษจะต้องทำการสอบสวนให้ปรากฏซึ่งข้อเท็จจริงให้ชัดเจนว่านักเรียนผู้นั้นได้ประทำผิดและสมควรถูกลงโทษ

การลงโทษตาม (ก)(๔) ก่อนลงโทษให้ผู้เกี่ยวข้องเสนอความคิดเห็นพร้อมเหตุผลประกอบต่อผู้อำนวยการโรงเรียน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงให้ลงโทษได้ ในการลงโทษนักเรียนทุกครั้งให้โรงเรียนบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้เป็นหลักฐาน โดยจัดทำแบบบันทึกให้เหมาะสม มีการจัดเก็บและแจ้งให้ผู้ปกครองของนักเรียนรับทราบด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๒๔ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้สำหรับนักเรียนที่กระทำผิดทุกสถาน โดยผู้อำนวยการโรงเรียน หรือครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผู้อำนวยการโรงเรียนมอบหมายเห็นว่าเหมาะสมและจะได้ผลดี ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนได้ออกคำสั่งของโรงเรียนมอบหมายให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนสามารถว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนได้

ข้อ ๒๕ การตัดคะแนนพฤติกรรม การตัดคะแนนพฤติกรรมของนักเรียน เป็นการลงโทษเพื่อให้นักเรียนได้ระมัดระวังตัวในการประพฤติผิดระเบียบและส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนเป็นคนดี ถูกต้องตามระเบียบโรงเรียน เพื่อให้เป็นการร่วมกันอบรม ตักเตือน ปองปราม มิให้นักเรียนประพฤติตนผิดระเบียบของโรงเรียน ดังนั้นจึงให้ครูและบุคลากรมีอำนาจในการตัดคะแนนพฤติกรรมนักเรียน ดังนี้

(๑) ครูที่ปรึกษา และครูเวรประจำวัน มีอำนาจตัดคะแนนพฤติกรรมของนักเรียนคนใด ๆ ในหนึ่งปีการศึกษา รวมแล้วไม่เกิน ๓๐ คะแนน

(๒) ครูหัวหน้าระดับ มีอำนาจตัดคะแนนพฤติกรรมของนักเรียนคนใด ๆ ในหนึ่งปีการศึกษา เมื่อรวมกับคะแนนที่ครูที่ปรึกษาหรือครูเวรตัดแล้ว ไม่เกิน ๕๐ คะแนน

(๓) หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียนมีอำนาจตัดคะแนนพฤติกรรมของนักเรียนคนใด ๆ ในหนึ่งปีการศึกษา เมื่อรวมกับคะแนนครูที่ปรึกษาหรือครูเวรประจำวัน และหัวหน้าระดับตัดแล้ว ไม่เกิน ๘๐ คะแนน

(๔) ผู้ช่วยผู้อำนวยการบริหารทั่วไป รองผู้อำนวยการโรงเรียนมีอำนาจตัดคะแนนพฤติกรรมของนักเรียนคนใด ๆ เมื่อรวมกับคะแนนที่ครูที่ปรึกษาหรือครูเวรประจำวัน หัวหน้าระดับ ตัดแล้วไม่เกิน ๑๐๐ คะแนน

ข้อ ๒๖ การแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ ให้ครูที่ปรึกษา ครูหัวหน้าระดับ หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ประสานงานกับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทั่วไป เพื่อทำหนังสือถึงผู้ปกครองนักเรียนให้รับทราบพฤติกรรมของนักเรียน และให้ผู้ปกครองลงลายมือชื่อเป็นลายลักษณ์อักษรรับทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๗ การเชิญผู้ปกครองมาพบทางโรงเรียนให้ครูที่ปรึกษา ครูหัวหน้าระดับ หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ประสานงานกับผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทั่วไป เพื่อทำหนังสือเชิญผู้ปกครองนักเรียน เพื่อปรึกษาหารือกับทางโรงเรียนในการร่วมมือแก้ไขปัญหานักเรียน ทั้งนี้ผู้ปกครองที่เชิญมาปรึกษาหารือกับทางโรงเรียน ประการแรกต้องเป็นผู้ปกครองที่ผูกพันทางสายเลือดโดยตรง เช่น

บิดา-มารดา ประการที่สองเป็นผู้ดูแลนักเรียนในปกครองแทนผู้ปกครองนักเรียน เช่น ตัวแทนมูลนิธิที่นักเรียนสังกัด ประการที่สามเป็นผู้ปกครองที่ดูแลนักเรียน ในกรณีที่ยบิดา – มารดา เสียชีวิตหรือ บิดา-มารดา ทำงานต่างถิ่น และไม่อนุญาตให้นำบุคคลอื่นนอกเหนือจากกรณีข้างต้นเข้าร่วมประชุม

ข้อ ๒๘ การทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน มีดังนี้

(๑) ส่งตัวให้ได้รับการอบรมตักเตือน จากครูหรือบุคคลอื่นตามกำหนด

(๒) ให้บันทึกการทำความดีซึ่งมีครูลงชื่อรับรองเป็นพยาน

(๓) ให้รายงานตัวเป็นประจำตามวันและเวลาที่กำหนด

(๔) ให้ทำบันทึกสัญญาปรับปรุงพฤติกรรมเป็นลายลักษณ์อักษร

(๕) ให้เข้ารับการอบรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมตามที่กำหนด

(๖) ให้บำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ชุมชน ท้องถิ่น ตามกำหนด

(๗) ให้ซ่อมแซม ซดใช้ ประดิษฐ์ชิ้นงานที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ให้ทำกิจกรรมหรือหาวิธี

อื่น ๆ ที่คณะกรรมการส่งเสริมพฤติกรรมนักเรียนเห็นว่าเหมาะสม

ข้อ ๒๙ การทำทัณฑ์บน ให้พิจารณาทำทัณฑ์บนแก่นักเรียนที่กระทำความผิดและถูกตัดคะแนนพฤติกรรม ตั้งแต่ ๕๐ คะแนนขึ้นไป หรือนักเรียนที่ถูกตัดคะแนนพฤติกรรมสะสม เกิน ๕๐ คะแนน หรือนักเรียนที่ประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพนักเรียนตามกฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบของโรงเรียนจากมติความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา และเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน ว่าโดยการลงโทษนักเรียน ในกรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติยศของโรงเรียน หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนในความผิดสถานหนัก และระดับความผิดสถานร้ายแรง หรือได้รับโทษอย่างอื่นมาแล้วแต่ไม่เข็ดหลาบ ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหลักฐานและเชิญผู้ปกครองที่ระบุไว้ใน ข้อ ๒๗ มารับทราบทราบความและรับรองการทำทัณฑ์บน โดยให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการทำทัณฑ์บน

การทำทัณฑ์บนครั้งที่ ๑ ให้เชิญผู้ปกครองของนักเรียนมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

การทำทัณฑ์บนครั้งที่ ๒ ให้ผู้ปกครองนักเรียนนำผู้รับประกันพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ หรือผู้นำชุมชน มาเป็นผู้รับทราบและรับประกันทำทัณฑ์บนนักเรียนด้วย

นักเรียนที่ได้รับโทษทัณฑ์บนแล้ว จะมีคะแนนความประพฤติในปีการศึกษาต่อไปเท่ากับคะแนนที่มีอยู่เมื่อถูกทำทัณฑ์บนครั้งแรก และโทษทัณฑ์บนจะมีผลต่อเนื่องในปีการศึกษาต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษาในช่วงชั้นที่ศึกษาอยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๓๐ นักเรียนที่ถูกลงโทษทำทัณฑ์บน ครั้งที่ ๑ หรือครั้งที่ ๒ แล้วปรากฏว่าไม่ปรับปรุงพัฒนาตนเอง หรือมีพฤติกรรมผิดระเบียบ หรือสร้างความเดือดร้อน เสื่อมเสียต่อตนเอง ผู้อื่น และส่วนรวมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน ประกอบด้วยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา หัวหน้าระดับ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทั่วไป รองผู้อำนวยการโรงเรียน เสนอปัญหาหารือ เพื่อให้ผู้อำนวยการโรงเรียนวินิจฉัยแนวทางแก้ปัญหา เช่น การส่งต่อ การแยกกลุ่มปัญหา การให้นักเรียนอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองสักระยะจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น การให้มีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมสถานที่เรียน เพื่อให้สามารถปรับตัวในสภาพแวดล้อมใหม่ ให้ซ้ำชั้นเรียน เป็นต้น

ข้อ ๓๑ เกณฑ์การลงโทษการตัดคะแนนความประพฤติ

(๑) นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติรวม ๕๐ คะแนน ขึ้นไปให้ทำทัณฑ์บน ครั้งที่ ๑ และเชิญผู้ปกครองมารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติรวม ๘๐ คะแนน ขึ้นไปให้ทำทัณฑ์บน ครั้งที่ ๒ และเชิญผู้ปกครอง ผู้รับประกันพฤติกรรมของนักเรียน มารับทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(๓) นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติรวม ๑๐๐ คะแนน ให้ดำเนินการตาม ข้อ ๓๐

(๔) นักเรียนที่ถูกลงโทษในข้อ(๑) ข้อ(๒) จะนำคะแนนความประพฤติไปสะสมในปี การศึกษาต่อไป

ข้อ ๓๒ ผู้มีอำนาจลงโทษนักเรียน

อำนาจลงโทษนักเรียน ตามแนวทางปฏิบัติดังนี้

(๑) ลงโทษนักเรียน โดยการว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ลงโทษนักเรียนโดยการให้นักเรียนทำกิจกรรม

(๓) ลงโทษนักเรียนโดยการตัดคะแนนความประพฤติในระดับความผิดสถานเบา และความผิดระดับสถานกลาง

(๔) ลงโทษนักเรียนโดยการตัดคะแนนความประพฤติในระดับความผิดสถานหนัก และความผิดระดับสถานร้ายแรง

(๕) ลงโทษทำทัณฑ์บน การส่งต่อ การแยกกลุ่มปัญหา การให้นักเรียนอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองสักระยะจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น ให้เข้าชั้น ให้มีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมสถานที่เรียน เพื่อให้สามารถปรับตัวในสภาพแวดล้อมใหม่

(๖) ครู ทุกท่าน มีอำนาจลงโทษนักเรียนตาม ข้อ(๑) ข้อ(๒) ข้อ(๓) ในกรณี ข้อ(๓) ให้ครูบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอต่อ หัวหน้าระดับ หัวหน้าส่งเสริมพฤติกรรมนักเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทั่วไป รองผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรับทราบตามลำดับ

(๗) หัวหน้าระดับ หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน มีอำนาจลงโทษ ข้อ(๑) ข้อ(๒) ข้อ(๓) ข้อ(๔)

(๘) ผู้อำนวยการโรงเรียนมีอำนาจลงโทษ ข้อ(๑) ข้อ(๒) ข้อ(๓) ข้อ(๔) ข้อ(๕)

หมวดที่ ๖

การเพิ่มคะแนนพฤติกรรม และการส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ข้อ ๓๓ นักเรียนทุกคนมีคะแนนพฤติกรรม ๑๐๐ คะแนน เมื่อเริ่มเข้าศึกษาในโรงเรียน ยกเว้นนักเรียนที่ถูกทำทัณฑ์บนในปีการศึกษาในปีที่ผ่านมาให้มีคะแนนสะสมเท่าที่กำหนดไว้

ข้อ ๓๔ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ และการเพิ่มคะแนนพฤติกรรม มีดังนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์	คะแนนพฤติกรรมที่เพิ่ม
- เก็บสิ่งของคืน หรือประกาศหาเจ้าของโดยไม่หวังผลตอบแทน	
(๑) มูลค่าไม่เกิน ๕๐๐ บาท	+๕
(๒) มูลค่าเกิน ๕๐๐ บาท	+๑๐
- เต็มใจช่วยเหลือกิจกรรมของโรงเรียน ครู หรือส่วนรวม	+ ๑๐
- ให้ข่าวสาร ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	+ ๑๐

พฤติกรรมที่พึงประสงค์	ตัดคะแนนพฤติกรรมที่เพิ่ม
- ช่วยเหลือเพื่อนหรือผู้อื่นที่ประสบปัญหา หรือเดือดร้อน	+ ๑๐
- เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ	+ ๑๕
- สร้างชื่อเสียงที่ดีให้แก่โรงเรียน	
(๑) ในระดับโรงเรียน	+ ๑๐ - ๒๐
(๒) ในระดับอำเภอ	+ ๑๕ - ๒๕
(๓) ในระดับศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา	+ ๒๐ - ๓๐
(๔) ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา/จังหวัด	+ ๓๐ - ๔๕
(๕) สูงกว่าระดับจังหวัดขึ้นไป	+ ๕๐ - ๑๐๐

ข้อ ๓๕ แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน

(๑) นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จะได้รับคะแนนพฤติกรรมเพิ่มขึ้นตามลักษณะของพฤติกรรมที่พึงประสงค์

(๒) ครูและบุคลากรทุกคนสามารถเสนอขอเพิ่มพฤติกรรมคะแนนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนได้ โดยเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมแนบเอกสารหลักฐาน ถ้ามี

ข้อ ๓๖ นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ถือเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนและส่วนรวม จึงควรแก่การยกย่อง เชิดชู หรือประกาศเกียรติคุณ ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนพฤติกรรมที่เพิ่มขึ้น	การประกาศเกียรติคุณ
- คะแนนสะสมเพิ่มขึ้น ไม่เกิน ๒๙ คะแนน	ยกย่องชมเชย
- คะแนนสะสมเพิ่มขึ้น ๓๐ คะแนนขึ้นไป	ประกาศเกียรติคุณ
- คะแนนสะสมเพิ่มขึ้น ๕๐ คะแนนขึ้นไป	มอบเกียรติบัตรการทำความดี
- คะแนนสะสมเพิ่มขึ้น ๙๐ คะแนนขึ้นไป	ประกาศให้เป็นนักเรียนดีเด่นในวันสำคัญต่างๆ

หมวดที่ ๗

แนวทางปฏิบัติการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อที่ ๓๗ แนวทางปฏิบัติในกรณีเมื่อมีนักเรียนกระทำผิด

(๑) ครูทุกคนมีสิทธิและหน้าที่ในการว่ากล่าวตักเตือนนักเรียนที่กระทำผิดได้ในทันทีที่พบว่านักเรียนกระทำผิด ตามที่ผู้อำนวยการโรงเรียนมอบหมาย

(๒) กรณีที่ครูหรือบุคลากรพบนักเรียนกระทำผิดให้แจ้งต่อครูที่ปรึกษา ครูหัวหน้าระดับของนักเรียนที่กระทำผิด หรือคณะกรรมการส่งเสริมกิจการนักเรียน เพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ให้ครูที่ปรึกษา และครูหัวหน้าระดับเป็นผู้ดำเนินการเบื้องต้นในการร่วมสอบสวนความผิด อบรมดูแลนักเรียนร่วมกับกลุ่มส่งเสริมกิจการนักเรียน โดยบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนตามที่กำหนดไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งผู้ปกครองนักเรียนทราบทุกครั้ง

(๔) การให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้ครูที่ปรึกษาหรือครูหัวหน้าระดับ เป็นผู้มอบหมายให้ทำกิจกรรมและควบคุมดูแลร่วมกับคณะกรรมการส่งเสริมพฤติกรรมนักเรียน

(๕) ในกรณีที่การทำความผิดของนักเรียนเป็นความผิดอันจะนำมาซึ่งความเสียหายหรืออาจเกิดอันตรายต่อตัวนักเรียนเอง ผู้อื่นและส่วนรวมอย่างร้ายแรง หรือเกินกว่าอำนาจหน้าที่ของโรงเรียน เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกโรงเรียน หรือเป็นการทำความผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ชำนาญการเฉพาะ ในการดำเนินการตามสมควร ต่อไป

ข้อ ๓๘ ให้โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน เพื่อทำหน้าที่ในกลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน พัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปตามระเบียบนี้ โดยมีรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่กำกับดูแลกลุ่มส่งเสริมพฤติกรรมนักเรียนเป็นประธาน หัวหน้างานหรือผู้ที่เหมาะสมเป็นกรรมการ และให้หัวหน้างานฝ่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียนทำหน้าที่กรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๓๙ การแก้ไข ปรับปรุง ผ่อนผัน หรือยกเลิกระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน เสนอขอความคิดเห็นชอบต่อผู้อำนวยการโรงเรียน ตัวแทนเครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงดำเนินการได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ลงชื่อ



(นายเจษฎาภรณ์ รอบคอบ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเวียงแฝง